

Beste wethouder Van Hulsteijn,

n.a.v. onderstaand bericht, dat tevens aan Provinciale Staten is verzonden, heb ik ambtelijk de argumenten m.b.t. de stofstofproblematiek laten checken. Conclusie van de provincie is dat, in tegenstelling tot wat wordt beweerd, er sprake is van een sterke juridische positie:

De door de Werkgroep Haven Heijen aangehaalde berichtgeving en uitspraak van de rechtbank zijn niet relevant voor het bestemmingsplan Haven Heijen.

1. De aangehaalde berichtgeving ziet op natuurvergunningen, en niet op bestemmingsplannen. Voor bestemmingsplannen geldt een ander juridisch toetsingskader dan voor natuurvergunningen. De Werkgroep gaat hier aan voorbij.
2. De uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant (van 8 december 2021, ECLI:NL:RBOBR:2021:6389) die in onderstaand bericht wordt aangehaald is – om verschillende redenen – niet relevant voor het bestemmingsplan ‘Haven Heijen’. Op de eerste plaats ziet die uitspraak op een natuurvergunning en niet op een bestemmingsplan. Op de tweede plaats gaat die uitspraak over intern salderen, terwijl ten behoeve van het bestemmingsplan juist extern wordt gesaldeerd. Daar gelden verschillende juridische kaders voor, die niet op één hoop gegooid kunnen/mogen worden.
3. Tot slot: de berichtgeving in het NRC, de Volkskrant en het NOS-journaal betroffen voorbeelden van projecten waarbij stikstofrechten van gesloopte of afgebrande bedrijven werden ingezet. Dit is in geen enkel geval te vergelijken met de stikstofrechten van de drie saldogevers ten behoeve van Haven Heijen. Dit betreffen namelijk veehouderijen die nog actief zijn en derhalve ook beschikken over de noodzakelijke vergunningen (natuur, bouwen en milieu).
4. De Werkgroep stelt verder dat onzeker is of de provincie een natuurvergunning kan verlenen. Om die reden – zo stelt de Werkgroep – kan de Raad van State tot de conclusie kan komen dat het bestemmingsplan niet uitvoerbaar is. Ook deze stelling is onjuist. Ik wijs in dit verband op de uitspraak van de Raad van State van 30 september 2020 (ECLI:NL:RVS:2020:2318, rechtsoverweging 5.2). De Raad van State overweegt in deze uitspraak dat de vraag of voor de met het bestemmingsplan mogelijk gemaakte ontwikkelingen een natuurvergunning is vereist, niet gemotiveerd hoeft te worden reeds bij de vaststelling van het bestemmingsplan. Met andere woorden: de vraag of een natuurvergunning kan worden verkregen hoeft niet reeds bij de vaststelling van een bestemmingsplan beantwoord te worden. Ik wijs op het volgende citaat uit die uitspraak: “Omdat voor Natura 2000-gebieden wel is voorzien in een afzonderlijk toetsingskader voor plannen hoeft bij plannen niet te worden ingegaan op de uitvoerbaarheid van het plan in relatie tot een mogelijk vereiste natuurvergunning. (vergelijk ABRvS 11 april 2018, ECLI:NL:RVS:2018:1185 en ABRvS 31 augustus 2016, ECLI:NL:RVS:2016:2371). Het betoog slaagt niet.”.

Daarnaast is zoals u weet de provincie betrokken bij dit dossier als penvoerder bij de succesvolle CEF 1 aanvraag voor Heijen. Wij zien dit project als een bijdrage aan het Hoogwaterbeschermingsprogramma (HWBP).

Groeten,

J.C.R. (Jurgen) van Heertum | Bestuursadviseur GS
Economie, Grondbedrijf en Onderwijs
Cluster Concern

M +31 (0)6 11 33 28 61 **T** +31 (0)43 389 70 34
L <https://www.linkedin.com/in/jurgenvanheertum>

Postadres Postbus 5700 | 6202 MA Maastricht
Bezoekadres Limburglaan 10 | 6229 GA Maastricht

provincie limburg